

26th July 1952]

MR. SPEAKER:—"I shall now put the Demand to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,23,56,000 under Demand XIII—Jails'."

The Demand was carried and the Grant made.

MR. SPEAKER:—"The Hon. Minister for Rural Development may now move his Demand."

SRI T. VISWANATHAM:—"Are we sitting till 8 o'clock, Sir?"

MR. SPEAKER:—"Yes. If it is the desire of the House to adjourn now, I will adjourn the House. I want to know the views of the Hon. the Chief Minister."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"I have nothing to say in the matter, Sir. I am sorry the hon. the Leader of the House is not here now. I leave it to your decision. If it is felt it will not reduce the privileges of the Opposition, I support the adjournment."

SRI T. VISWANATHAM:—"We can continue till 8 o'clock since it is getting cooler now."

(3) DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND DUTIES.

* THE HON. SRI S. B. P. PATTABHI RAMA RAO:—"Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of His Excellency the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,55,43,000 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties.'

In rising to move this Demand, I wish to say that this Demand relates to General Sales Tax and Other Taxes and Duties which include charges under the Electricity Acts, the Entertainments Tax and the Betting Tax Acts. Hon. Members will notice that demand is being made in the Budget for a sum of Rs. 43-11 lakhs to cover collection charges under Sales Tax. This includes, in addition to the actual establishment itself, and the charges incurred on the Sales Tax Appellate Tribunal which was set up in July 1951. This was established solely for the purpose of ensuring that the merchant community got all the advantages that the law of the country provided for the just disposal of the appeals by a competent judicial body. It has also to be borne in mind that the collection charges do not represent the collection of Sales Tax only. The Department is responsible for the collection of the Entertainments Tax, the Betting Tax, and the Motor Spirit Tax, which bring in a revenue of about 2½ crores of rupees. No separate charge is made for collection under these heads. The Sales Tax has at various times and at various places been referred to as the 'Kamadhenu' of Government and hon. Members will appreciate that this is our

[Sri S. B. P. Pattabhi Rama Rao] [26th July 1952]

only flexible source of revenue at present, yielding on the whole an income of about Rs. 16 to 18 crores per annum. Compared to the total revenue derived from the working of the various Commercial Taxes Acts, the demand does not represent a large figure. The Government are aware that a certain amount of leakage of Sales Tax revenue still exists. Steps are being taken to remove the loopholes through which a part of the revenue due to Government escapes.

7 p.m.

Under the Entertainments Tax, the Demand is for Rs. 110.02 lakhs. This represents the percentage of tax that has to be paid to the local bodies in whose jurisdiction the entertainment takes place. Government are merely a collecting agency and a major portion of the tax collected under this head is passed on to the local bodies concerned. A small percentage is retained by the Government to meet the costs and freight charges regarding the levy of entertainments tax, stamps, etc.

The Demand for Rs. 0.08 lakh under Betting Tax represents the commission of 1 per cent of the total collection payable to the Madras Race Club which has been entrusted with the work of collecting betting tax from the bookmakers.

"I would like to emphasize that in the working of the General Sales Tax Act, the Government have endeavoured, while safeguarding their revenues, to be as liberal as possible in the matter of exemptions and concessions. Every deserving case is examined thoroughly and concessions have been granted in respect of handloom cloth, perishables, dyeing and printing works, sales of milk by infant co-operative societies, unions, etc.

"There is one other item under Demand VII on which I should like to say a word by way of explanation. It relates to the charges under the Electricity Act for which a Demand of Rs. 1.97 lakhs has been made. These charges are on account of the Chief Electrical Inspector to Government, his staff and contingencies and cover the charges to be borne by the Government on account of the statutory inspections carried out by the officers of the Electricity Department on behalf of the Chief Electrical Inspector to Government. The charges incurred on account of the staff employed for the administration of the Madras Electricity Duty Act, 1939 are also debited to this head. The Chief Electrical Inspector to Government is in charge of the administration of the Indian Electricity Act and Rules, the Cinematograph Act and Rules and inspections enjoined by them and the work connected with the Electricity Duty Act and Rules, and the Local Authorities Electrical Engineers' Service. He has also been appointed as Acquisition Officer in connection with the acquisition by the Government of electrical undertakings under the Madras Electricity Supply Undertakings (Acquisition) Act, 1949.

"The Demand which I have moved is to ensure the collection of our main revenue and I am confident that the House will agree to pass this Demand."

26th July 1952] [Sri S. B. P. Pattabhi Rama Rao]

Mr. SPEAKER:—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,55,43,000 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties.’ ”

* Sri K. VINAYAKAM:—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 1,55,43,000 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties, be reduced by Rs. 100.’

I deem it a rare privilege conferred on me by my party to move this cut motion. Sir, I want to convince this House, especially the Members on the Treasury Bench, that I am not one of those who simply oppose for opposition's sake. I sincerely believe in what I am going to plead and I leave it to the good sense of the Members on the Treasury Bench to consider whether what I have spoken does not stand the test of public finance. Sir, I am a student of public finance and I don't say that we should not be taxed. I know that, in any democratic country, the people have to pay more taxes if they want to realize more benefits from a Welfare State. But where the Opposition differs from the Treasury Bench is, from where exactly the taxes are to be collected, how they are to be collected, who has got to pay more taxes and who has got to pay lesser taxes. It is only on this principle that the two blocks in this House differ greatly. We honestly feel, Sir, that the General Sales Tax has come to stay and it can never be dislodged. So I do not plead like an ignorant man that this sales tax should be abolished in the State. It has come to stay. It has filled the gap that has been created due to the introduction of Prohibition by which the State has lost a large slice of its revenue. It is based upon moral issues and my faddist Friends on the other side will say that though there is a great loss of revenue to the State they are introducing a good measure like Prohibition. To make good the loss, this general sales tax was introduced in the year 1939 by the very Chief Minister, whom we are having in our Assembly now. When this tax was introduced, I was one of those who hailed it and I was in the Congress ranks then. I welcomed the tax. But how did it develop? It gradually became a monster in this country and I seriously say it is a monster in the State. The ex-Finance Minister Mr. B. Gopala Reddi, time in and time out, reiterated the same point and said that this was a ‘Kamadhenu’ which the Hon. Sri C. Rajagopalachari had invented. Of course, when it was introduced, there was great opposition because this tax was not in existence in any other country in the world except in France and a few States in the United States of America. But, in the teeth of opposition we all supported this tax because we wanted to make good the loss we were incurring due to Prohibition. But, what is the present rate of sales tax? Originally it was one pie per rupee on the general turnover of merchants and it came to three pies now with the result that every man who has to purchase anything has to pay

[Sri K. Vinayakam] [26th July 1952]

sales tax. Mr. Speaker, even a beggar who has no purchasing capacity except the capacity to beg, when he buys his eatables, has got to pay sales tax to the Government. When the Members on the Government Benches approached the people for votes, what was their experience? Did not the people complain that the machinery for collecting sales tax is harassing the poor merchants? Sir, what is the lowest limit for collecting this sales tax? If the turnover is Rs. 10,000 per year, sales tax will be collected and it will work out to a turnover of Rs. 27 per day. Rupees 27 is within the limit of any small vendor in our State; even a *pan supari* merchant, a lady who sells green vegetables, a merchant who sells fish and other perishables, comes within this limit. Sir, licence has got to be obtained at the rate of Rs. 6, I believe, if the turnover is Rs. 7,500 per year and the merchant must show to the petty officers that it does not reach the Rs. 10,000 limit. Do the Government know what harassment their officers are causing? Of course, it is 'Kamadhenu' for the Government. Sir, I have been observing Minister after Minister paying glowing tributes to their staff for the way they are collecting sales tax. May I say, Sir, they are collecting it at the cost of the poor man, an ordinary illiterate who has high regard for the Congress Organization and who has good notions about this Government?

7.10
P.m.

" All articles under the sun, the Government tax. Do the Government exempt any perishable commodities? No. Even vegetables which may perish the next day are taxed. When I went for votes in the last general elections against the Congress candidate, I told the electorate that I would fight out this issue in the open Assembly. I gave my assurance to the people that I would try my level best to remove Sales Tax on perishable commodities like green vegetables. That is why I am pleading before the Government to exempt the vegetables, which the poor man buys, from the operation of the Sales Tax Act. What is it that is happening at the present moment? If anyone wants to buy green chillis, brinjals or drumsticks he has to pay more, for the vendor is taxed for selling vegetables. After all what is it that the poor vendor gets by way of profit in a day's bargain? Not more than Re. 0-1-6 or Re. 0-2-0 on an average, per day. When such is the case, what is the good of taxing him? I do not grudge against the Sales Tax as such. But the only request that I would make is not to bring within the purview of the tax, perishable commodities like vegetables. I appeal to the Government on behalf of humanity, on behalf of the poor man who sells the vegetables, on behalf of the poor man who buys his daily food and lastly on behalf of the very God in whom the Government say they place so much confidence, to exempt at least vegetables from the operation of sales tax. I trust the Government will do the needful. I shall show the discrepancies that exist in the manner in which sales tax is collected. All hon. Members know that there is an organization called the All-India Newspaper Editors' Conference. With their unanimous strength they successfully carried on their struggle against the imposition of sales tax on newspapers.

26th July 1952] [Sri K. Vinayakam]

They brought forth their grievances before the Parliament and got newspapers exempted from the operation of sales tax. But the ordinary brinjal vendor has no organization to plead his case either in the State Legislatures or in the Parliament of India. Hence his voice is only a cry in the wilderness. That is why I have come forward to represent their case in this House. I trust that my voice would not become a waste.

“ Gradually the Government have enhanced the sales tax from 1 pie to 3 pies in a rupee. What invidious distinction the Government are showing? The articles which the poor man buys are taxed, while luxury goods are not taxed heavily. I can give some proposals by which the Sales Tax Act could be made more perfect, with the result the Government's income could be raised and at the same time the sufferings to which the poor are now put relieved. Luxury goods like motor vehicles, spare parts, radio-sets and electrical goods could be heavily taxed, for the people who buy these goods occupy a better position in society and they can afford to pay more taxes. I know the Government have increased the sales tax on motor vehicles. But how much they have enhanced the tax? Over and above three pies on every rupee, the Government charge only six pies. That is not enough. These luxuries, an ordinary man earning about hundred rupees a month cannot even think of. Such being the case, car owners can be asked to pay something more. I know that my name will appear in the papers to-morrow morning with bitter criticism. The rich people who own cars will be high up in the air against me. But I do not mind it. The principle behind the imposition of sales tax should be to tax the rich heavily. I suggest that everyone who buys a motor vehicle may be taxed to the tune of Re. 0-4-0 a rupee. Similarly a man who buys a radio set could be taxed heavily. For these are conveniences which the majority of our population cannot command. Such progressive taxation as I have suggested sounds more logical and sensible.

“ Sir, much has been said about our alliance here. An hon. Member from the other side shuddered to touch the Communists with a pair of tongs. But, Sir, we have joined with the Communists on a common programme which we call the U.D.F. programme. In that programme, it is not the Communists' programme or the K.M.P. programme that is dominant. It is a programme evolved by all the parties that constitute the U.D.F. One such programme envisages the exemption of foodstuffs from the operation of sales tax. We thought of doing this when we came to power. Now I am requesting the Hon. Chief Minister to ponder over what I have said and exempt the foodstuffs from sales tax.

“ The fall in our revenue when we exempt foodstuffs from the operation of sales tax could be made up by enhancing the tax on luxury goods like the motor car and the radio, of which I have already made mention. For instance, we have a deficit of about three crores in our Budget. Has not our resourceful Finance Minister proposed additional taxes, viz., increase in tax on motor

[Sri K. Vinayakam]

[26th July 1952]

fuel, surcharge on land revenue and the like? I appeal to the Government once more to exempt foodstuffs from sales tax. If they do so, the sympathy of the vast millions of the people will be on their side.

By the way, I will make mention of one very serious handicap, which the small merchants are experiencing at the hands of the petty officials who come to collect the sales tax. I am sorry to observe that these officials lack human touch in the method of collection of the tax. They come to the shops, issue notices to the small merchants and most curtly demand the tax. Invariably the small merchants happen to be illiterates. If we take the average income of these small merchants, how much does their daily income come to? The average turnover will be somewhere between twenty and thirty rupees a day and the daily profit may not in any case exceed two or three rupees. At the present juncture, they find it difficult to carry on even their normal business. They do not know the A, B, C of sales tax. When these petty officials come and make a hubub, what do the poor merchants do? They do not like these petty officials putting on a show. They wish to dispose of them then and there so that no scene is created. They pay the money demanded by the petty officials. This sort of petty officialdom must be eradicated. Due supervision should be exercised over the collection of sales tax from small merchants.

7-20
p.m.

The Government have increased the tax on hotel establishment from three pies to four and a half pies a rupee if the turnover is over and above Rs. 25,000. Sir, I have had some experience in the catering line. I know the difficulties to which the hotel proprietors are put. When I talk of hotels in general, I am referring to the restaurants. Sir, I have some practical experience of restaurants and I have found that in almost all cases, except in the case of a few big hotels—such as, for instance, the Modern Cafe, Mysore Cafe, etc., which are in a position to pay the tax easily even if it is increased to six pies—the small restaurants, either in the City or in the mufassal, are incapable of paying even a three pies tax. Again, this tax is never collected from the consumer; it is paid only from out of the profits of the proprietor, with the result that the 4½ pies rate has been working havoc. I, therefore, plead once again that

MR. SPEAKER :—“The hon. Member Sri Mounaguruswamy Naidu.”

* SRI N. MOUNAGURUSWAMY NAIDU :—“Sir, I rise in support of the Demand moved by the Hon. Minister for Rural Welfare, and I oppose the various cut motions that have been proposed in respect of the same. The hon. Gentleman who moved the cut motion, I am glad to say, stated that Prohibition has come to stay, and that for good reasons, and that consequently we have to bear the burden of the sales tax. My only quarrel with him is that he characterized the sales tax as an inequitable tax. There I differ from my friend. The sales tax is an equitable tax. Every

26th July 1952] [Sri N. Mounaguruswamy Naidu]

citizen is bearing the brunt of it; and every citizen who wants the benefit of a good Government, must not grudge to pay the tax. It may be that the present rate is a bit high. For the matter of that, if the sales tax is removed, then the agriculturists or other classes of persons will have to bear the entire burden of the taxation. That won't be equitable. Nor would it be fair.

“ Sir, in supporting the Demand moved by the Hon. Minister for Rural Welfare, I would like to bring to the notice of the Government certain defects that exist in the present system of taxation which cause hardship to the assessee, in the hope that the Government will give their careful consideration and try to rectify the defects, wherever possible.

“ Mr. Speaker, Sir, under the present system of taxation, every commodity or article is taxed several times, as many times as it changes hands from one merchant to another, with the result that ultimately, when the commodity reaches the consumer, its price gets increased considerably. It hits the trader as well as the consumer adversely. So long as the tax is multi-pointed, this hardship cannot be avoided. A clever merchant in order to get over this difficulty and to push through his sales, resorts to methods whereby he can avoid this taxation entirely. He maintains double accounts; he sells articles without passing receipts to the purchaser, and the consumer also in a large number of cases does not grudge purchasing without taking a receipt for the purchase. The result is that there is a fall in the revenue; and the reason for the fall is that the tax is very high and multi-pointed. Mr. Speaker, Sir, the sales tax was first introduced in the year 1939, and the amount collected by way of revenue under this head in 1940 was nearly Rs. 4 crores. At that time the tax was at the rate of one pie in the rupee. In the year 1951 the rate was increased to three pies in the rupee, and the price of commodities also has risen thrice under the circumstances, where one would expect a revenue at Rs. 36 crores, the amount of revenue collected for the year 1950-51 was only about Rs. 15.82 crores. For the year 1951-52, the estimated revenue was Rs. 15.10 crores, while the present estimate shown in the Budget is somewhere about Rs. 14½ crores. That proves clearly that there is evasion of payment of tax. It is not surprising to find that a large number of merchants resort to this evasion because it is multi-pointed and high. If it is levied only at a single point, I think much of the evasion can be avoided and the revenue that we might be getting will be more than what we are getting at present with the present rate of taxation.

“ Prior to 1950, sugarcane growers were not subject to the payment of this sales tax. In my district, there are several areas in which sugarcane is grown on a large scale. In my own taluk, about three to four thousand acres of land are under sugarcane cultivation. There is no sugar mill in the locality, and the cultivator has to use his own implements for crushing the cane and manufacturing brown jaggery and sugar. Previously he was not asked to pay the sales tax; but now within the last one year, the

[Sri N. Moynaguruswamy Naidu] [26th July 1952]

Government have decided to tax him also, and the Sales Tax Department is now collecting sales tax from sugarcane growers, treating the process of converting sugarcane into sugar as a manufacturing process and taking sugar and jaggery out of the category of agricultural produce. Sir, this creates a lot of hardship. Most of the ryots are not in the habit of maintaining accounts and such of those few as maintain them, do not maintain them in the proper form, with the result that when the Sales Tax Officer tries to assess them, the quantum of outturn, i.e., produce, becomes the subject-matter of disputes. The ryot gives one figure and the officer does not believe it, and he makes his own assessment and levies the tax. In most cases, the tax levied is very high and too much for the poor ryot to bear. My request is that the Government should exempt cane growers who are not in a position to send their canes to the sugar mills, from paying the sales tax."

7-30
p.m.

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—"Mr. Speaker, Sir, വില്പന നികുതി ഒരു കാര്യം ആണെന്ന് പല മന്ത്രിമാരും അവരുടെ അനുയായികളും പറയുന്നതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ നാട്ടിലെ ചെറിയ കച്ചവടക്കാരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം, ഈ നാട്ടിലെ സാധാരണക്കാരായ ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം, ഇത് കാര്യം അല്പ ഒരു ധർമ്മ ആണെന്ന് പറയുന്ന ഇരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതിനെ വില്പന നികുതി എന്ന് പറഞ്ഞാൽ തന്നെ തെറ്റാണ്. അത് consumers നെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഒരു Purchasing tax ആയി മാറിയിട്ടുണ്ട്. സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്ന ആളാണ് നികുതി കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. കച്ചവടക്കാരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അത് ഒരു turnover tax ആണ്. അവർ വില്പന സാധനത്തിന് ഉള്ള tax നു ഒരു tax കൊടുക്കേണ്ട നിലയാണ് ഉള്ളത്. ഒരു stage ൽ അല്പ കിട് മറ്റൊരു stage ൽ tax കൊടുക്കേണ്ടതെന്നതിനു പുറമെ ഒരു കൊല്ലത്തിൽ കച്ചവടത്തിൽ ആകെയുള്ള വരവിന് ഒരു വില്പന നികുതി കൂടി കൊടുക്കണം എന്ന നിലയാണ് ഉള്ളത്. ഇതിന് ഒരു മാറ്റം വരുത്തണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റിനോടു് ആവശ്യമായി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ടെങ്കിൽ വളരെ അധികം ചിലവു രേഖപ്പെടുത്താൻ. മുസ്ലിംഗളാണ് അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷം. അവർക്ക് എപ്പോഴും അറിയില്ല. കണക്കുകൾ വെക്കേണ്ട സമ്പ്രദായം അവർക്ക് അറിയില്ല. കുറച്ചെല്ലാം കച്ചവടം ഉണ്ടാകും എന്നു മാത്രം. എന്നാൽ ഇവരെല്ലാം ഈ നികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നിശ്ചയിക്കുന്ന കണക്കുകൾ അനുസരിച്ച് കൊടുക്കുക എന്നല്ലാതെ യാതൊരു വ്യതിയാനം വെറേയില്ല. അങ്ങിനെ വില്പന നികുതി കൊടുത്ത് പാപ്പരായ അനവധി ആളുകളെ എനിക്കു അറിയാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനുമുമ്പ് ഈ Cut-motion നെ move ചെയ്തു ബുദ്ധിമുട്ടപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഭീകരണസാധനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം നികുതിയിൽനിന്ന് ഒഴികുവാൻ ഈ ഗവണ്മെന്റ് തെറ്റാകാകുന്നു എന്നത് ഒരു സാധാരണ മട്ടാഭയം എന്നെന്ന് ഗവണ്മെന്റിനെ മായിച്ചെടുത്തേക്കാമായിട്ടുണ്ട്. ഇതിനപ്പുറമെ ഗവണ്മെന്റിന് നികുതി കെട്ടണം എന്നുള്ളത് തീർച്ചയായെന്നെങ്കിൽ വളരെ അധികം Luxurious സാധനങ്ങൾ ഉണ്ട്. നിത്യ ഉപയോഗത്തിന് ആവശ്യമില്ലാത്ത സാധനങ്ങൾ, മുതലാളിമാർ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ, ഉദാഹരണം ബുദ്ധിമുട്ടപ്പെട്ട മെമ്പർ തന്നെ പറഞ്ഞു—കാർ, Radio sets മുതലായവ—ഈ വക സാധനങ്ങൾക്ക് ഒരു നികുതി വെക്കുന്നതുകൊണ്ട് സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾക്ക് വളരെ അധികം കഷ്ടപ്പാട് ഉണ്ടാകുകയില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല നികുതി വരുവിൽ കുറച്ച് വരുവാൻ വേണ്ടതായില്ല. ഇതിനു പുറമെ ഈ ഗവണ്മെന്റിനോടു് അഭ്യർത്ഥിക്കുവാനുള്ളത് ഒന്നാണ്. ഇന്നു പതിനാലരും ഉറപ്പിക്കുക കച്ചവടം ഉള്ള ആളുകൾ നികുതി കൊടുക്കണം എന്നുള്ളതാണ് വ്യവസ്ഥ. ഈ തോതു കുറവിനെ ഇരുപതിനായിരം ഉറപ്പിക ആയി വർദ്ധിപ്പിക്കണം എന്നാണ് എനിക്കു അഭ്യർത്ഥിക്കുവാനുള്ളത്. ഇന്ന് Contractor മാർ ഈ വില്പന നികുതി കൊടുക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അവരുടെ ആകെയുള്ള കണക്കുകളിൽനിന്നു 30 ശതമാനം കുറച്ച് ബാക്കി വരുന്നതാണ് നികുതി കൊടുക്കുന്നത്. എന്നാൽ Press ഉടമസ്ഥന്മാരാണെങ്കിൽ പതി

നവീനും ഉറപ്പുകയിൽ അധികം turnover ലഭിക്കുകിൽ അയാൾ നികുതി കൊടുക്കണം. ഇതു എന്റെ സ്വന്തം അനുഭവത്തിൽനിന്നാണ് പറയുന്നതു. Tanjore-ൽ ഒരു കേസ്സിൽ ഒരു പ്രസ്സടയുടെ വരുവിലിന്നു 30 ശതമാനം കുഴിവാക്കണം എന്ന വിധിയാണ് വന്നിട്ടുള്ളതു എന്നു ആൻ കാക്കും. ഈ സംഗതിയിലേക്കു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ ആൻ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളണം. മാത്രമല്ല ഒരു കൊല്ലം Sales tax കണക്കുകളിൽപ്പെട്ടാൽ പിന്നെ അയാൾ കച്ചവടം ചെയ്യാലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി രണ്ടു ഭൂന്നു മാസത്തിന്നു പീടിക പുട്ടിയിടാലും ശരി ഈ നികുതി അയാൻ കൊടുക്കണം എന്നുള്ളതു നീട്ടിയായും അവന്നു വലിയ സങ്കടമായിരിക്കും. ഇതിന്നു ഒരു നിവാരണം വരുത്തുവാൻ ഗവണ്മെണ്ടു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഇത്രയും സംഗതികൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ വെക്കത്തക്കം എന്നു മാത്രമാണു എനിക്കു ആഗ്രഹമുള്ളതു. ആൻ ഈ Cut-motion നെ പിൻതാങ്ങുന്നു.”

“உதாரணமாக, விற்பனை வரியானது கணம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களால் முதன்முதலாக நமது மாகாணத்தில்தான் கொண்டுவரப்பட்டது. மதுவை ஒழிப்பதனால் உண்பாடும் நஷ்டத்தைச் சரிக்கட்டுவதற்காகத்தான் இந்த விற்பனை வரி கொண்டுவரப்பட்டு என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்த வரியை மக்கள் மனமறிந்து கொடுத்து வருகிறார்கள். அதிகாரிகள் ஒரு கஷ்டம் என்னவென்றால், வரியை வசூல் செய்யும்போது, அதிகாரிகள் வியாபாரிகளை நடத்தும் முறை திருப்திகரமாக இல்லை. நாம் எல்லோரும் வியாபாரம் செய்து பிழைக்கின்றோம். அதிகாரிகளைப் பார்த்தால் நமக்கே பயமாகத்தான் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரிகள் ஒரு வாய்தா போட்டு, இன்ன ஊருக்கு வா, இதனை மணிக் கு வா, என்று சொல்லிவிட்டு, அதன்படி விஜாரிப்பதில்லை. அதை சர்க்காருடைய ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

“இதை ஏன் சொல்லுகிறேனென்றால், முக்கியமாக அதிகாரிகளுக்கு, விற்பனை வரி ஆபீசர் பதவி விடைத்தவுடனே தங்களைப் பெரிய ஆபீசர் என்று நினைத்துக்கொண்டு, இந்த வியாபாரிகளை, விற்பனை வரி செலுத்தும் போது, அவர்கள் மனிதர்களாகக்கூட மதிப்பதில்லையென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எந்த வியாபாரியைக் கேட்டுப்பார்த்தாலும், தங்களுக்கு வியாபாரி என்று முறையில் வரி செலுத்தும்போது, அதிகாரிகளிடத்தில் ஏதாவது ஒரு நல்ல முறையில் பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதற்கு முடிவ தில்லை என்றுதான் சொல்லுவார்கள். சர்க்கார் மக்களுடைய சர்க்கார். மக்களுடைய வருமானத்தைக்கொண்டுதான் சர்க்கார் நடக்கிறது. மக்கள் வரு மானத்திலிருந்துதான் அதிகாரிகள் சம்பளம் வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். அப்படிச் சம்பளம் பெற்றுத்தான் மக்களுக்கு சேவை செய்ய அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவை அவர்கள் இன்னும் உணராதது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாக இருக்கிறது. இதை சர்க்கார் கவனித்து உடனே, அதற்குரிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் ரொம்பவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக கைத்தறி வியாபாரம் செய்யக்கூடிய சகோதரர்கள் மில் துணியுடன் சேர்த்து வியாபாரம் செய்தால், ரூபாய்க்குக் காலணு என்று கைத்தறிக்கு வரி போடப்படுகிறது. அதனால் கைத்தறி வியாபாரம் பாதிக்கப்படுகிறது. ஏற்கனவே கைத்தறித் துணிகளின் விலை அதிகம். தவிர, கைத்தறி வியாபாரத்திற்கு அவர்கள் பிரியப்பமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மில் துணி அதிகமாக விற்பனையாகாமென்று கைத்தறித் துணியை அதிகமாக விற்காமல் வியாபாரிகள் மில் துணியை விற்கப் பிரியப்படுவதால், கைத்தறித் தொழில் கெட்டுவிடுகிறது, கைத்தறிக்கு வரி இருக்கக்கூடாதென்று நான் சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

[Sri G. Govindan] [26th July 1952]

“ மில் துணி 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்து, கைத்தறித் துணி 30 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்தால் கைத்தறி அதிகமாக இருக்கிறதென்ற காரணத்தினால் பூரா துணிக்கும் சேர்த்து வரி வாங்கக் கூடாது.

“ சில்லறை வியாபாரிகள், அதாவது, மீன், கறி, காய்கறி விற்பனை செய்கிறவர்களுக்கும் வரி போடப்படுகிறது. அவர்களால் கணக்கு வைத்துக் கொள்ள முடியாது. காரணம் என்னவென்றால், கறி வீசை ஒரு ரூபாய் என்று அவர் கணக்கு வைத்திருக்கும்போது 7 ஆயிரம், 8 ஆயிரம் ரூபாய் என்று கணக்குச் சொன்னாலும் விற்பனை வரி அதிகாரிகள் அதைப் 10 ஆயிரம் என்று உத்தேசமாக மதிப்புப் போடுகிறார்கள். அம்மாதிரி இருக்கக்கூடாது. இத்தனை ஆடுகள் ஒரு மாத மொன்றுக்கு அறுத்தால், அல்லது, மீன் இத்தனை கூடையென ஒரு மாதத்திற்கு வந்தால், அல்லது காய்கறி ஒரு மாதத்திற்கு எத்தனை மூட்டைகள் வாங்குகிறார் என்று ஒரு கணக்கு வைத்துக்கொண்டு, அதற்கு ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தினால், வியாபாரிகளுக்கு சந்தோஷமாக இருக்கும்.

7-40
p.m.

“ இந்த மான்யம் விற்பனை வரி மான்யம். தொழில்வரியைப்பற்றியும் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு சட்டம் நீங்கள் போடவேண்டிய அவசியம் தான். கிராமங்களில் சில கிராமத்தார் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய சாமான்களை விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்றால் மென்றால் மென்றென் தன் கைவசமுள்ள தான்யங்களை விற்பனை செய்யவேண்டுமென்கிறதற்காக தொழில் வரி 100 ரூபாய் என்று பயமுறுத்துகிறார். விவசாயம் செய்கின்ற யாராயிருந்தாலும் எவ்வளவு விற்பனையும்விற்பனை வரி, தொழில் வரி போடக்கூடாது. அப்பொழுது தான் விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் மீது அன்பும் ஆதரவும் ஏற்படும்.

“ பால் விற்பனை சம்பந்தமாக, அரசாங்கத்தில் விற்பனை செய்யப்படுகின்ற பாலுக்கு வரி வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. அது மிகவும் பாதகமான காரியம். தயவு செய்து அந்தச் சட்டத்தை ரத்துசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“ Mr. Speaker, Sir, I stand here only to bring a small point to the notice of the Hon. Minister. It would appear that the former Ministers of the Madras Cabinet had a very soft corner in their hearts for art. They not only instituted the poets-laureateship in our languages but they also exempted dramas from entertainments tax. If I remember aright, they exempted dramas but not dance dramas including *kathakali*. If that were so and if the world-renowned *kathakali* could not be regarded as a piece of art and could not be exempted from entertainments tax, I can only sympathize with the taste of those that were responsible for this. I remember to have made representations to exempt *kathakali* also from entertainments tax but to my knowledge the rules have not been changed. If the rules have not been amended and remain the same, my request to the Hon. Minister is that he may be pleased to grant this small concession which may do credit to his artistic taste without prejudicing the finances of the State.”

* SRI S. RAMASAMY NAIDU:—“ Mr. Speaker, Sir, I rise to plead for a single point sales tax in respect of matches that are manufactured in South India. You know, Sir, that in the South, in Ramanathapuram and Tirunelveli districts matches are made on a large scale. This is an industry which caters to the needs of the agriculturists because every poor man has got the need for

26th July 1952]

[Sri S. Ramasamy Naidu]

a match box for his hearth, and beedi and cigarette. Also, this is an industry which employs tens of thousands of agricultural labourers who will otherwise be unemployed. By a single stage tax on match boxes, they will be made cheaper, and will enable the manufacturers to compete with the machine-made matches that are produced in India with Western capital. The match industry is a cottage industry and that cottage industry has now struck deep roots in the economy of this State; it has come to stay and it has to compete with machine-made matches backed by huge Western capital and a tax at a single point would enable them to compete with machine-made matches. I would appeal to the Hon. Minister to consider this question and see that not only the matches are made cheaper for the people but also, as a cottage industry, it is enabled to keep its own against machine-made match boxes and at the same time, to absorb more and more agricultural labour into the industry."

SRI S. B. ADITYAN :—" Mr. Speaker, Sir, on a point of information, is the hon. Member supporting the cut motion or the main motion before the House? "

SRI S. RAMASAMY NAIDU :—" While supporting the main motion, I also plead for a single point tax in respect of matches locally produced."

* SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி மான்ய கோரிக்கையை நான் ஆதரிக்கின்றேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இதிலுள்ள சில கஷ்டங்களையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்டபடி கட்டைப் பிண்ணாக்கு, அமோனியம் ஸல்பேட் முதலிய உரப் பொருள்களுக்கு வரி விதிக்காமல் இருப்பது பொருத்தமாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், அமோக தானிய உற்பத்திக்கு நாம் மயற்சி செய்யும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில், விவசாயச் செலவுகள் அபரிமிதமாக இருப்பதால், உரமாக வாங்கும் பொருள்களுக்கு விற்பனைவரி இல்லாவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு உதவியளிப்பதாக இருக்கும்."

"ஸ்ரீமான் ராமசாமி நாயுடு அவர்கள் சொன்னதபோல, தீப்பெட்டி உற்பத்தித் தொழிலானது ஒரு குடிசைத் தொழிலாகவும் நடைபெற்று வருகின்றது. தீப்பெட்டித் தொழிலை மூன்று விதமாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். Category (1), (2), (3) என மூன்று விதமாக அந்த பாக்கடிகளைப் பிரித்திருக்கிறார்கள். பெரிய பாக்கடிகளுக்கு முடியாவிட்டாலும்கூட, category (1)-ல் வரக்கூடிய குடிசைத் தொழிலாகச் செய்யக்கூடிய பாக்கடிகளுக்கு மட்டுமாவது விற்பனை வரியிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். அப்படியானால்தான் இயந்திர சாதனங்களைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்பவர்களோடு போட்டியிடக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இந்தச் சிறிய தீப்பெட்டி தொழிலுக்கு ஏற்படும். ஆயிரக் கணக்கான பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் தீப்பெட்டித் தொழிலினால் வாழ்கின்றனராகையால் இந்த குடிசைத் தொழிலுக்கு சர்க்கார் மேன்மேலும் உதவியளித்து வரவேண்டும்."

"இம்மாதிரியே பார்த்தால், ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் விற்பனை வரி இருக்கக்கூடாது என்று ஏற்பட்டுவிடும். ஆனால், அதற்கும் ஒரு எல்லை யிருக்கவேண்டும். மனிதனுடைய உபயோகத்திற்கு அவசியமில்லாத பொருள்களே இல்லை. போகப் பொருளுக்கு அதிகமாக வரி போடலாமென்று சொல்லுவதில் ஓரளவு நியாயம் இருக்கிறது. ஆனால், இப்படியே ஒவ்வொன்றையும் சொல்லிக்கொண்டு கழித்துவிட்டால் உத்தேச எல்லையை அணுகமுடியாது. அவ்வளவு வரியையும் அரசாங்கம் பெறமுடியாது. இப்படி எந்த வரியும் வேண்டாமென்று பொது மக்களிடத்தில் சொல்லி,

[Sri R. Krishnaswami Naidu] [26th July 1952]

அதிகமாக வோட்டுகளைப் பெற்றுவிட்டால் அது வெற்றியாகாது. விவேகமும் ஆகாது. அதைப் பெருமையாக யாரும் சொல்லிக்கொள்ளவும் முடியாது. நம் நாடு இருக்கும் நிலைமையில் அம்மாதிரி ஒவ்வொரு வரியையும், “இந்த வரி உங்களுக்கு வேண்டாம்” என்று நான் வாதாடுவேன், அமைப்பினியில் உங்களுக்காக பாடுபடுவேன் வேறு வாக்காளர்களிடத்தில் வாக்குறுதியளித்துவிட்டு, வோட்டு வாங்கிவந்தது அவ்வளவு பெருமைப்பட்டக்கூடிய விஷயமல்ல. நாங்கள் அம்மாதிரி வாக்குறுதியளிக்கவில்லை. எல்லோருமே எங்களுக்கு உதவி செய்து வாக்களித்தார்களென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“அதோடு கூட, இந்த விற்பனை வரி வசூலிக்கும் விஷயத்தில் சில குறைகள் இருப்பதாக எல்லா அங்கத்தினர்களும் சொன்னார்கள். அதில் ஓரளவுக்கு நியாயமிருக்கிறது. 7 ஆயிரம், 8 ஆயிரம் ரூபாய் turn-over இருக்கும் வியாபாரிக்கு 10 ஆயிரம் என்று அதிகாரிகள் மதிப்பிடுகிறார்கள். அம்மாதிரி மதிப்பிட்டு எல்லோரையும் இந்த வரிக்கு உட்படுத்திவிடுகிறார்கள் என்று சில அங்கத்தினர்கள் சொல்லியதில் ஓரளவு நியாயமிருக்கிறது. அதே மனோபாவமுள்ள அதிகாரிகள் இம்மாதிரி செல்கிறார்கள். நியாயமாகக் கணக்கு வைத்துக்கொண்டு, 7 ஆயிரம், 8 ஆயிரம் turn-over என்று இருப்பவர்களுக்கு, ஏன் 10 ஆயிரம் என்று வைத்துக்கொண்டு வரி போடக்கூடாது? என்ற மனோபாவம் சில அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிறது. இதைக் கனம் மந்திரி அவர்களும் சம்பந்தப்பட்ட உயரதர அதிகாரிகளும் சவனிக்கவேண்டும். இம்மாதிரி எண்ணத்தில் அதிகாரிகள் இருப்பதால் இவர்களின் போக்கினால், “நியாயமாகக் கணக்கு வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும், பிரயோஜனம் ஒன்றுமில்லை. நாம் ஏன் சரியாகக் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்?” என்று நினைத்து வியாபாரிகள் தப்பு செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்.

“சென்னை மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில் இருப்பவர்கள்தான் அதிகமாக வரியிலிருந்து தப்புகிறவர்கள் என்பதையாரும் மறுக்கமுடியாது. இது எல்லோருக்கும் தெரியும். யோக்கியதைவேண்டும். இதைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு எல்லோரும் உதவிசெய்யவேண்டும். வரியிலிருந்து தப்புகிறவர்களை சரியாகக் கண்டு பிடித்தால், இன்னும் கோடிக்கணக்கான தொகை வருமானம் கிடைக்கும். சென்னை நகரத்தில் அம்மாதிரி பதுக்குகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து அதிகமாகக் கிடைக்க வேண்டுமானால், சென்னை மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில் விற்பனை வரியிலிருந்து தப்புகிறவர்களைக் கண்டுபிடிக்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“சில தொழில்களுக்கு லைசென்ஸ் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். 6 ரூபாய் கட்டி ஒரு வியாபாரி என்று தொழில் செய்பவன் லைசென்ஸ் எடுத்துக்கொள்ளவில்லையானால், அவருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் போடப்படுகிறது. சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆபீசர் ஒருவர், ஒரு ஜில்லா அதிகாரி, ஒரு வியாபாரிக்கு ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் விதித்துவிட்டால், அதற்கு மேல் பரிசீலனை செய்து, அந்த அபராதத்தைக் குறைப்பதற்கு அதிகாரம் ரெவின்யூ போர்டாருக்குத்தான் இருக்கிறது. அதற்கு மேல் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. ஜில்லா அதிகாரிகள் ஒரு அபராதம் விதித்துவிட்டால், அதற்கு மேல் வியாபாரிகள் ரெவின்யூ போர்டுக்கோ, அரசாங்கத்திற்கோ அப்பீல் செய்துகொண்டாலும், தரதாரணமாக, அதை அப்படியே இவர்கள் ஊர்ஜிதம் செய்துவிடக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. 6 ரூபாய் கொடுத்து லைசென்ஸ் பெறவில்லை என்ற ஒரு சிறிய காரணத்திற்காக, ஒரு சிறிய வியாபாரியை தனக்குள்ள அதிகாரத்தை முற்றிலும் உபயோகித்து ஒரு D.C.T.O. அல்லது C.T.O. ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் விதித்தவிட்டால், அந்த சாதாரண வியாபாரி ரெவின்யூ போர்டுக்கு வரவேண்டும்; அதற்கு மேல் அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டும். அரசாங்கத்தின் தீர்ப்பும் சாதாரண இல்லைவென்றால், ஹைகோர்டுக்கு அப்பீலுக்குப் போகவேண்டும். இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேனென்றால், விற்பனை வரி வசூலிக்கும் அதிகாரிகள் எவ்வளவு வன்மையாக வியாபாரிகளிடம் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

26th July 1952] [Sri R. Krishnaswami Naidu]

“அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியிருக்கும் சட்டத்தில் குறை கிடையாது. ஆனால், அந்தச் சட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவரும் அதிகாரிகள் இந்த மாதிரியான மனப்பான்மையில் இருப்பதால், பொதுஜனங்களுக்கு சர்க்காரின் மீது அதிருப்தி ஏற்படுகிறது. நிர்வாக முறையில் தங்களுடைய காரியங்களை அவர்கள் செய்துகொண்டு போகிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு இந்த வரியினால் நிறைய வருமானம் தேடவேண்டுமென்ற ஒரு எண்ணத்தினால் அவர்கள் இம்மாதிரி நடந்துகொள்ளுகிறார்களென்பது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும்கூட, அதே சந்தர்ப்பத்தில் அந்த எண்ணமானது பிரஜைகள் அரசாங்கத்தின் மீது அதிருப்தி அடையும்படியான நிலையை உண்டுபண்ணிவிடுகிறது என்பதை அதிகாரிகள் மறந்துவிடுகிறார்கள். பொதுஜனங்கள் இம்மாதிரி அரசாங்கத்தின் மீது வெறுப்படைகிறார்கள் என்பதை இந்த அதிகாரிகள் மறந்துவிட்டு, சட்டம் அவர்களுக்குச் சாதகமாக எந்தெந்த இடத்தில் இடங்கொடுக்கிறதோ அந்த சந்தர்ப்பத்தை முற்றிலும் உபயோகித்து, எவ்வளவு அதிகமான தொகையை அதற்காக வசூல்செய்யவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு வசூல் செய்யும்படியான மனோபாவம் அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிறது. அரசாங்கம் இந்த அதிகாரிகளுக்கு தகுந்த டோதீனைகளைச் செய்து, வியாபாரிகளிடத்தில் நியாயமாக வரி வசூலிப்பதற்கான கொள்கைகளை வகுத்ததுக்கொத்தால், இந்த வகையில் சிறிய வியாபாரிகள் கஷ்டமடைவது குறையும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

“பருத்திக்கொட்டைக்கு வரியே கொடுக்காமல் வியாபாரிகள் தப்புதி றார்கள். எனக்குள் ஜின்னங் பாக்கிரியில் சம்பந்தமிருக்கிறது. நானும் பஞ்ச வியாபாரம் செய்கிறேன். பருத்திக்கொட்டை வியாபாரம் வரிகொடுக்காமல் பகிரங்கமாக நடக்கிறது. சர்க்காரின் வரிக்ஞானகை அம்மாதிரி இருக்கிறது. கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ளவர்கள் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பல இடங்களில் வந்து, பருத்திக்கொட்டை வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். பில் இல்லாமல். விவசாயிகள் பேரிலேயே பல பில்களைப்போட்டு பருத்திக் கொட்டையை வியாபாரிகள் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். நாம் அடுத்த வியாபாரிக்கும் குறைவாக திருப்பூரில் பருத்திக்கொட்டை விற்கமுடியு மென்று அவர் நினைக்கிறார். கமிஷன் ஏஜென்டுகள் அதற்குப் பயப்படு கிறார்கள். வேறு வழியில்லையென்று விவசாயிகள் பேரில் பில் போட்டு பருத்திக்கொட்டையைக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இதற்கு வழியென்ன வென்றால், பருத்திக் கொட்டையை அறைத்தவுடனே, ஒரு ஸ்டேஜ்ஜில், எந்த இடத்தில் ‘ஜின்’ ஆகிறதோ அப்பொழுது ஒரே வரியாக பருத்திக் கொட்டைக்கு வரி விதித்தால், லக்ஷக் கணர்களான ரூபாய் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும். பருத்திக்கொட்டை வியாபாரம் செய்து வரியிலிருந்து தப்பக் கூடியவர்களிடமிருந்து வரி கிடைக்கும். இதை அரசாங்கம் முக்கியமாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அதாவது பல இடங்களில் பருத்திக்கொட்டை வியாபாரத்தினால் லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய்கள் அரசாங்கத்திற்கு வருவது தடைபடுகிறது. இம்மாதிரி பல இடங்களில் நடைபெறுகிறது. ஆகையால், இந்தப் பருத்திக்கொட்டை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் முதல் வரியாக ஒரு வரி போடவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

“முக்கியமாக, கடலைப் பிண்ணாக்கு போன்ற விவசாய உரப்பொருள் களுக்கு வரி விதிக்கக்கூடாது, category (1)-ல் வரும் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைக்கு இந்த வரிக்கூடாதென்று தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கின்றேன்.”

SRI K. V. RAMESAM:—“Mr. Speaker, Sir, the anticipated deficit in the Budget can certainly be made up if the Government adopt stringent and stricter measures in respect of business transactions of the hotel-keepers both in the mufassal and in the Madras City.

“As suggested by the hon. Member Mr. Vinayakam the sales tax could be levied heavily on luxury articles like motor cars and radio-sets. So also the tax on bullion like gold and silver can be

7-50
P.m.

[Sri K. V. Ramesam]

[26th July 1952]

enhanced, as only the rich people buy them and they can afford to bear the enhanced tax. There would not be any difficulty in the matter of the collection of the tax.

"Another suggestion, I would like to make, is that articles of food should be exempted from the operation of the Act, as it affects the poor man. At the same time, I would like to draw the attention of the Government to the imperative need for exempting handloom fabrics from the levy of sales tax. The Government have been pleased to recognize that the plight of the handloom weavers in the country is very bad and that their condition must be improved at any cost. They are going to take some effective measures to remove some of the hardships experienced by handloom weavers. In this connection, I must draw the attention of the Government to the fact that co-operative weaving societies at present have large stocks of handloom cloth on hand and on account of the high price of yarn and wages, it is not possible to dispose of them and they are lying idle for want of market. Therefore, I request the Hon. Minister in charge to exempt the handloom co-operative weaving societies from the operation of the Act as it will enable them to dispose of the huge stocks that are now lying idle.

"Sir, at present the Sales Tax Appellate Tribunal is located in the Madras City itself and parties who are asked to appear before the Tribunal find it inconvenient to come all the way from their places to the City. Therefore, I request the Government to locate these Tribunals in district headquarters towns, where cases can be easily disposed off without much trouble, expenditure and inconvenience to the parties concerned. Thank you, Sir."

* SRI T. ANANTHA PAI :—"Mr. Speaker, Sir, I should like to make it very clear at the very outset that whatever I might say, I am supporting the main Motion and opposing the Cut Motion. Sales Tax has assumed a very important place in the structure of taxation in this State and it is becoming more and more a popular tax so far as the Government are concerned. But sales tax is a very unpleasant tax and for that matter all sorts of taxation are quite unpleasant. There is one thing to be said in favour of sales tax. It is more equitable than the tax on the sale of liquor. While the tax on the sale of liquor comes from a particular strata of society only, the sales tax—though it is not of a very equitable type of tax, according to the accepted canons of taxation—is collected from everybody.

8 p.m.

"Then, Sir, so far as this State is concerned, we have depended on this tax as the main source of revenue. We have to find ways for making up our deficit this year. Nobody has, however, suggested that the sales tax should be enhanced to make up our deficit. This really shows that the maximum, so far as the sales tax is concerned has already been reached. The veritable 'Kamadhenu', which it was all these years, when the prices were soaring and when the Hon. the Finance Minister was able to realise what

26th July 1952]

[Sri T. Anantha Pai]

he had budgeted for, now shows a decline in its yield. With the present tendency of the prices to go down, I fear the Finance Minister will have to face an inconvenient predicament in the near future. So Sir, I feel the time has now come when it is necessary for us to carefully look into this taxation in our State and try to see whether we can reduce the incidence of taxation on the poor people. It is no good saying that this is a tax which is equitable, as it is being collected from everybody. The incidence of tax particularly on foodstuffs is very heavy, and in these days when the price level is high and the people are groaning under it, even a little bit of concession in sales tax would considerably reduce the pressure of taxation on the middle classes and the poorer classes. It would have been a different matter altogether if that taxation had been confined to the luxury articles, even if it be at a higher rate. But so far as foodstuffs are concerned, a certain amount of concession must be afforded.

“ Sir, I know I am just pleading for this concession in sales tax at a time when the Central Government have promised that a Committee will be appointed shortly to study the structure of this sales tax, with a view to see whether a certain kind of uniformity cannot be brought about in all the States, and whether a single point tax is much preferable to a multi-point tax, though some of our administrators feel that a single point taxation is not so profitable. Sir, it is not just to favour multi-point sales tax on the ground that the Bombay Government have recently decided to switch on to multi-point taxation from single point taxation. What we want is that any system of taxation we may have should have a scientific basis. The time has now come when we should revise our taxation structure. This is proved by the fact that we are now having all kinds of taxes. When I say this, I should not be understood that I am supporting the Cut Motion. I say this only to bring home to the Government that this is an important matter which affects the people vitally. One way of bringing relief to the people is to raise the limit of exemption from sales tax from ten thousand rupees to twenty thousand rupees. I am sure our Government would be willing to give relief in just cases, when they are brought to their notice. I say this, with a certain amount of confidence because of their action in a recent case. Recently I had represented to the Government that it was not proper for them to collect sales tax on a particular type of fishing called ‘ Ramponi ’ in South Kanara, as it was a beautiful example of a collective effort, where sixty or seventy fishermen joined together contributing their pieces of nets and the total catches were distributed among themselves in proportion to the number of nets contributed. The Government went into the matter and they were convinced of the justness of the representation and so gave it exemption from sales tax, though it involved a certain amount of loss to the exchequer. I am sure if particular instances of hardship are brought to the notice of Government they would give necessary relief. From the example I have cited, I feel that the Government are fully conscious of their responsibilities and are prepared to do justice. In

[Sri T. Anantha Pai]

[26th July 1952]

conclusion, I wish Government put the taxation structure on a scientific basis as early as possible. For, however much revenue may flow into the coffers of the State, it is found to be insufficient. That shows the time has come when Government should effect economy in expenditure also. Economy brings its own revenue. I am sure Government would do this side by side with the revision of the taxation structure of our State. I thank you, Sir."

The House then adjourned to meet again at 10-30 a.m. on Monday, 28th July 1952.

V.—PAPERS PLACED ON THE TABLE OF THE HOUSE:

[Laid on the table in accordance with section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.]

1. G.O. Ms. No. 2095, Home, dated the 11th June 1952, exempting from payment of tax refused under Madras Motor Vehicles Taxation Act.

2. G.O. Ms. No. 2293, Home, dated the 26th June 1952, exempting three more Delahaye mobile motion picture trucks belonging to the American Consulate-General at Madras, from Madras Motor Vehicles Taxation Act.

3. G.O. Ms. No. 1868, Home, dated the 26th May 1952, amending notification under Madras Motor Vehicles Taxation Act.